

naš tednik

LETO XXXIII. — Številka 27
Poštšina plačana v gotovini
Erscheinungsort Klagenfurt

2. julija 1981
Celovec

Cena 5.— šil. (7 din)
P. b. b.
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

DANES v TEDNIKU

Novi prometni predpisi v Jugoslaviji
stran 2

Zaključek šolskega leta v Šentrupertu pri Velikovcu
stran 3

Predstavljamo nogometna prvaka Bilčovs in Šmihel
stran 8

Zvezna gimnazija za Slovence je te dni središče Dijaških kulturnih dnevov, ki jih prirejajo dijaki Slovenske gimnazije ter dijaki Zvezne gimnazije (Völkermarkter Ring). Na otvoritvi, ki je bila minulo sredo, sta spregovorila zastopnika obeh gimnazij, Gabrijel Wutti ter Diethold Schaar. Oba sta poudarila, da so take prireditve potrebne in pomembne. S tako prireditvijo naj se dijaki med seboj spoznavaajo ter odpravijo predsodke. Prvi dan so zaokrožili program pop-ansambel „Jagadani“, Mešani zbor Slovenske gimnazije, Mešani zbor Zvezne gimnazije, ter Christian Pacher. Dijaške kulturne dneve bodo zaključili v petek, 3. julija 1981.

FPÖ se zaganja v abiturientski tečaj: Kljub temu bo v jeseni začetek!

„Ni govora, da so vse tri deželnozborske stranke pristale na abiturientski tečaj, kot je dejal deželni glavar Wagner pri obisku predsednika Zemljariča na Koroškem“ je izjavil šef nemškonalne FPÖ Ferrari-Brunnenfeld po vesti nekega koroškega časopisa. Ferrari je menda ostro nasprotoval abiturientskemu tečaju za gospodarske poklice, ki postaja vedno bolj žoga, ki si jo podajajo deželne stranke. Hkrati pa postaja vedno bolj jasno, da stranke hočejo z vsemi ukanimi izsiliti vstop Slovencev v

sosvete, saj je Ferrari dejal, da FPÖ ni pripravljena storiti nobenega koraka, preden bodo Slovenci vstopili v sosvet.

Sploh nastaja okoli abiturientskega tečaja svojstvena zakulisna igra. Stranke menjajo svoja stališča v enem dnevu. Tako je pri obisku predsednika slovenske vlade Janeza Zemljariča še dopoldan dejal deželni glavar Wagner, da iz tečaja „nič ne bo“, medtem ko je na popoldanski tiskovni konferenci trdil, da so se v dopoldanskem odmoru sestale stranke in spremenile svoja

stališča „ker je treba manjšini zagurati njeno izobrazbo“.

Včeraj pa nas je dosegla najnovejša vest o umazani igri z abiturientskim tečajem. Deželni šolski inšpektor dr. Helmut Huber je dejal, da bodo v jeseni začeli s tečajem, za katerega je potrebnih najmanj 10 prijav. Tečaj bo na celovski trgovski akademiji, je sporočil dr. Huber. Tako hitro na Koroškem menjajo stališča!

1. srečanje vižarjev v Selah ...

Skorajda so jih preinile „džuk-bokse“. Kazalo je že, da bodo plošče, ki so jih spravili v škatle in postavili v gostilniške sobe, izpodrinile vse tiste vaške pevce, ki so peli iz veselja do glasbe in za kratek čas v gostilni. Počasi jih je spodrivala glasba iz kaset in plošč, z njimi pa je šlo v pozabo nešteto starih in lepih ljudskih viž, izumiral je del narodne kulture. Zato so organizatorji sklicali prvi koncert naših vižarjev in doživeli lepo presenečenje: nihče ni pričakoval, da jih je še toliko med nami, ki so v svojem okolju velikokrat pravi „zvezdniki“ ljudske zabave. „Srečanje vižarjev“, ki bo na prostem in tako v sproščenem domačem okolju, jim bo dalo možnost, da se bodo predstavili širši publiki, saj bodo gotovo privabili v Sele poslušalce iz vseh treh dolin. Danes objavljamo le del nastopajočih, saj se še vedno prijavljajo pevci in vižarji.

Šimej Durnik, (klarinet) in Bertti Durnik (harmonika), pd. Pegrin z Obirskega — Nani Trabesinger iz Tinj (poje) — Nani in Leni Tischler iz Rakol pri Tinjah (pojeta) — Matevž Wakounig iz Mlinč (poje) — Franc Klemenjak, pd. Komatar z Leda pri Rudi (klarinet, harmonika, poje) — Martin Bolha, pd. Brdnik s Komlja (klarinet, harmonika, pavka) — Franc Linhart iz Libuč (kitara, poje) in Janez Ižep, pd. Igerc iz Podkrajja (poje) — Filip Ressiman, pd. Vrnjak iz Zagorij pri Šentlipšu (harmonika) — Ančka Perne iz Šentlipša (poje) — Janez Tischler iz Goselne vasi (orglice, kitara) — Ivan Krivec iz Goselne vasi (harmonika) — France Melhar, pd. Pavelč iz Broj pri Rožeku (harmonika) — Šimej Pečnik, pd. Točaj iz Železne Kaple (citre) — Zdravko Haderlap, pd. Vinkl iz Lepene (harmonika) — Ferdinand Woschitz, pd. Pestic iz Spodnje vesce pri Šmarjeti (orglice, kitara, pavka, čembalo, poje) — Valentin Magek, pd. Voranc iz Sel (citre, harmonika) — Pavla Wanner, pd. Žvižjika iz Sel (harmonika) — Hanzi Roblek, pd. Kacmun iz Sel (harmonika) in Franci Čertov, pd. Kavc iz Sel (berda) —

Šiman Križnar, pd. Bovižar s Sin pri Bistrici v Rožu (harmonika) — Peter Moser, pd. Fužinjak iz Česenj pri Šentjurju pri Zili (poje) — Albin Greile iz Česenj pri Šentjurju pri Zili (poje) — Rudolf Tschabuschnik iz Česenj pri Šentjurju pri Zili (poje) in Ludvik Maier, pd. Frotrič iz Dvorč pri Šentjurju pri Zili (poje) — Hanzej Schellander, pd. Krušič z Moščence pri Bilčovsu (poje) — Šiman Kröpl s Potoka pri Bilčovsu (harmonika, poje) — Vincenc Ogris, pd. Odrej z Male gore pri Bilčovsu (harmonika) — Franc Safran, pd. Pomočev iz Bilčovsa (pozavna) — Anton Luschnik s Polene pri Šentlipšu (harmonika) — Ansambel iz Sel (domača godba) — Milka Hartman iz Libuč (kitara, poje) — Marica Rudolf z Bistrice/Pliberk in Vida Konclja iz Vogrč — Pavle Lausegger st. (harmonika) — Paule Lausegger ml. (berda) in Walter Lausegger (buganija), pd. Boštej iz Slovenjega Plajberka — Franc Sadovnik iz Podroja (harmonika) in Tone Pavlič iz Šebna (harmonika) — Hanzi Schnabl, pd. Uštnič iz Dol pri Vratih — Neži in Mici Olip ter Mira Oraže iz Sel (pojejo) in drugi ...

Pravi občinski praznik so priredili občani Šentjakoba pretekli teden, ob priliki poimenovanja občine v tržno občino. Prireditve ob tej priliki so se vršile ves teden, začeli pa so se s slavnostnim sprevedom, ki je privabil okoli 500 ljudi. Preteklo soboto so občani Šentjakoba predstavili svojo občino v povorki, v katero so vključili tudi po dogovoru med slovenskim občinskim odbornikom Franci-

jem Janežičem in županom Gresslom, tudi SPD Rož. Sploh je treba povedati, da je tokrat pokazala občina Šentjakob več pripravljenosti za sodelovanje s Slovenci, kot pa smo to doživeli pred enim letom, ko so odpirali Kulturni dom. „Prireditve, ki je enakovredno vključila Slovence, je lahko dobro izhodišče za bodoče sodelovanje na občinski ravni,“ nam je povedal občinski odbornik Franci Janežič. V slav-

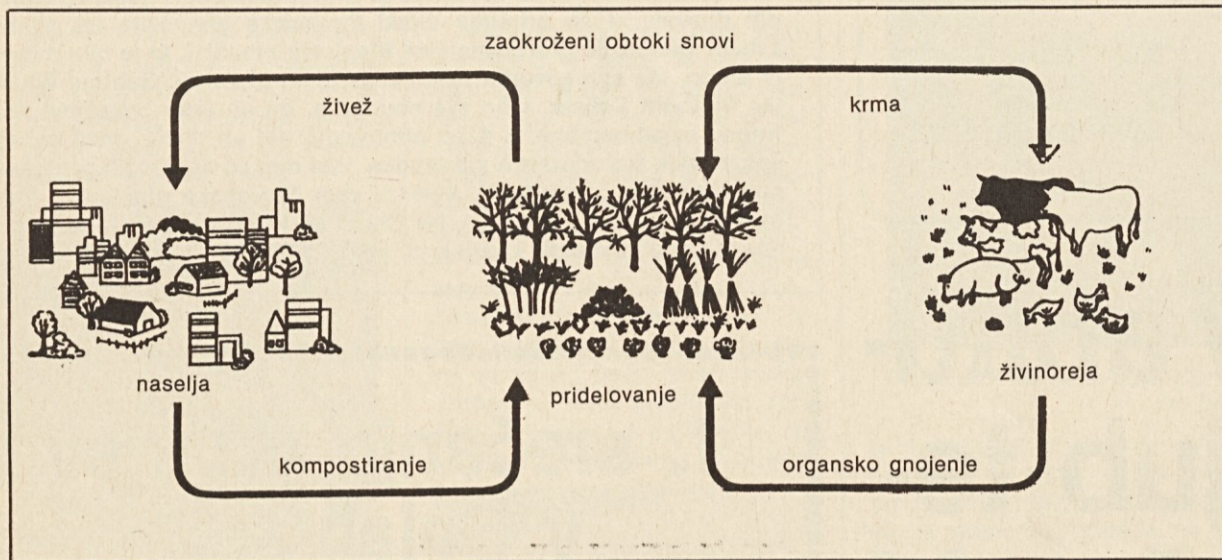
nostni povorki so sodelovali tudi otroški vrtci in gospodinjstva šola, o njej pa na žalost ne najdemo besede v slavnostni brošuri, ki je izšla ob tej priliki. Prav tako je treba povedati, da je dobro vzdušje ob sprevedu motil nemški „Turnverein“, ki je delil letake za shod v Beljaku, kjer bo imel nemškonalni Turnverein svoj letošnji shod. Kot znano, je celo sodišče proglasilo pisanje njihovega lista za nacistično.

MIHA ZABLATNIK:

11. del

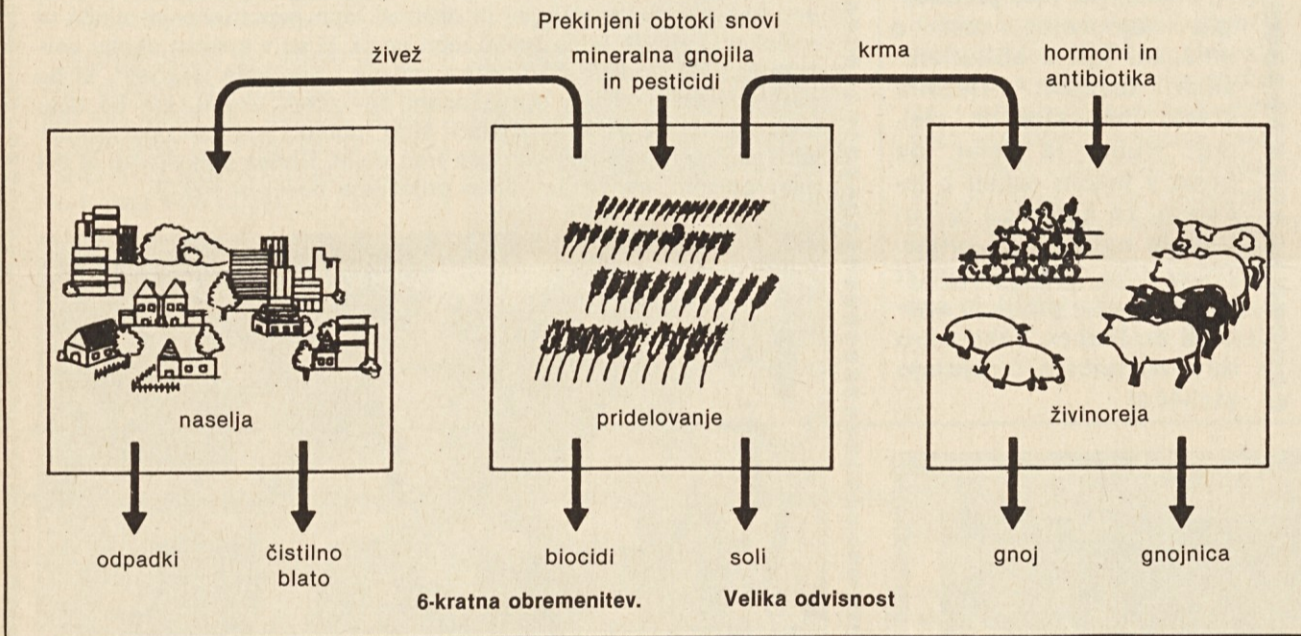
Kmet v stiski

POLJEDELSTVO Z NARAVO

Izboljšanje zemeljske kulture in vodnega ravnovesja.
Razbremenitev voda. Sanacija poljedelstva.

PROTI NARAVI

TEDNIKOV KOMENTAR

Ob jubileju KDZ

FRANC WAKOUNIG

TEDNIKOV KOMENTAR

Pred 20 leti so v tedanjem dijaškem domu Heimlinger dijaki Slovenske gimnazije ustanovili dijaško mladinsko organizacijo, ki so jo imenovali Koroško dijaško zvezo, kratko KDZ. Postala je kmalu pojem organiziranega dela mladine za mladino. V primerjavi z drugimi, tudi slovenskimi organizacijami in društvi je 20 let obstoja kratka doba, ni „častitljiva“ številka, je pa letnica, ob kateri se moramo poborati, zakaj je neka slovenska dijaška organizacija stara šele 20 let.

Leta 1957 je Avstrija dala Slovincem gimnazijo, ki je itak bila zajamčena v členu 7 ADP. Ista Avstrija pa je leta 1958 upognila svoj hrbet pred šovinističnimi in mračnjaškimi silami ter pred njihovim hujskanjem uknila obvezni dvojezični pouk

na ljudskih in glavnih šolah. Tako se je kljub gimnaziji poslabšala vzgojna baza slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Dijaki, ki so tedaj hodili v gimnazijo, so bili sploh prvi slovenski koroški dijaki, ki so hodili v kako slovensko višjo šolo. Spoznali so, da je hoditi v šolo premalo, da so potrebne silnice, ki bi mladino združevale in jo usposabljevale za bodoče delo med koroškimi Slovenci. Namen organizacije je jasno izpovedan: Usposabljanje članov za vsestransko delo med koroškimi Slovenci, jih idejno vzgajati in v njih poglobljati narodno in državljansko zavest.

V ta namen je organizacija nudila in nudi svojim članom obširne možnosti delovanja. Razvili so se politični, kulturni, športni, odrski in drugi delovni krož-

ki. V teh krožkih so se in se člani usposabljujejo za delo v pridelni narodni skupnosti in za boj proti krivici. Če kratko pogledamo v preteklost organizacije, smemo reči, da je bila na pravi poti. Skoraj vsi vidni delavci na političnem, kulturnem, športnem in gospodarskem področju so ali bili člani KDZ ali pa so z njo ozko sodelovali in še sodelujejo. Naj omenim tu samo SAK: Koroška dijaška zveza je bila večkratni koroški nogometni prvak v okviru pokala DSG. Uspešno je nastopala v vseavstrijskem prvenstvu DSG.

In ravno člani KDZ so bili med ustanovitelji SAK, večina njegovih igralcev je prišla iz vrst KDZ, kar se v bistvu tudi danes ni spremenilo.

V okviru KDZ so odgovorni kmalu spoznali, da je za doseg enakopravnosti slovenske narodne skupnosti in miru v deželi zelo potrebno sodelovanje najprej slovenskih mladinskih organizacij, pa tudi sodelovanje z organizacijami naroda-sodelana. Čeprav to ni vedno najbolj uspevalo in uspelo, pa moramo reči, da je v potrebnih trenutkih in situacijah to sodelovanje funkcioniralo in še danes uspeva.

Koroška dijaška zveza je navezala stike tudi z mladinskimi or-

ganizacijami matične domovine in ostalih jugoslovanskih republik. Ti stiki so važen kamen v mozaiku mednarodnega mladinskega sodelovanja, ki se odraža v medsebojnem spoštovanju družbene usmeritve in svetovnega nazora. Kot mladinska organizacija narodne skupnosti, ki živi kot manjšina, pa je KDZ navezala stike z mladinskimi organizacijami slovenske narodne skupnosti v Italiji, v Trstu in Gorici. Ti stiki so privedli do zamejskih taborov in drugih srečanj. KDZ pa že vrsto let sodeluje v mednarodnih mladinskih in mladinskih organizacijah, kjer vedno uspešno zastopa težnje slovenske narodne skupnosti in njene mladine.

Dvajset let — delo mladine za mladino. Marsikomu je bilo to delo trn v obeh, marsikatero bridko in grenko so morali in morajo člani požreti. Vsem tem naj bo povedano, da je ministrski predsednik SR Slovenije, Janez Zemljarič, ob svojem obisku v šentprimško otroškem vrtcu visoko ocenil delo za vzgojo zavednih in ponosnih pripadnikov slovenske narodne skupnosti na Koroškem ter dobrih državljanov.

To je bil in bo namen Koroške dijaške zveze.

STADTGEMEINDE
HERMAGOR-
PRESEGGER SEE
POSTLEITZAHLE A-9620
TELEFON (04182) 23 33 (Seite)

ZAHLE: 027/1980-Rau/ra
BETRIFFT: Erfassung als Wehrpflichtiger

HERMAGOR, DEN 18.7.1980

Wir bestätigen den Erhalt Ihres Schreibens vom 10.7.1980. Der Artikel 7 des Staatsvertrages aus dem Jahr 1955 ist für den Bezirk Hermagor nicht anwendbar und daher besteht im Bereich der Stadtgemeinde Hermagor-Presegger See deutsch als Amtssprache.

Sie werden daher gebeten, dem beiliegenden Ladungsbescheid Folge zu leisten.

Mit freundlichen Grüßen
Der Bürgermeister:

[Signature]

„Mir sama teič“

Kdor je dosedaj mislil, da ustavni zakoni veljajo za celo Avstrijo, se je motil. Očitno lahko vsaj v občini Šmohor župan Rauscher razveljavlja zakone po mili volji. „Člen 7 za okraj Šmohor ne velja in zato je uradni jezik v območju Šmohor-Preseško jezero nemški,“ je pisal župan mlademu občanu, ki je zahteval slovenski dopis za vpoklic na nabor. Župan, ki je očitno pravnik posebne vrste, naj si prebere točno člen 7, odstavek 3, ki se glasi: „V upravnih in sodnih okrajih Koroške, Gradišanske in Štajerske s slovenskim, hrvaškim ali mešanim prebivalstvom je slovenski ali hrvaški jezik dopuščen kot uradni jezik dodatno k nemškemu.“ Torej nič samo „Amtssprache deutsch“, gospod župan!

Mladenič bo čakal na slovenski odgovor še naprej. Dokler samo čaka, je še dobro za občino. Mladi v občini, ki so zvedeli o slučaju, pa se že menijo o tem, da bodo tudi oni začeli prestopati zakone, kot njihov župan. Baje hočejo kar začeti pri ignoriranju občinskih sklepov...

EL Dobla vas uspela:

Izgradili bodo lovanško cesto

Soglasno je pretekli petek sklepil dobrolski občinski svet prodajo zemljišča domačim podjetjem, ki dobrolskim občanom nudijo okoli 100 delovnih mest. Prodaja pa z nekakšno „podporo manjšini“ nima blage veze (vsaj tako je zagovarjal prodajo dobrolski župan Albert Hafner). Občina Dobla vas je namreč prodala industrijsko zemljišče, ki obsega skoraj 3 ha, za ugodne pogoje.

Na isti seji je občinski svet Dobri vasi tudi sklepal o razširitvi ceste v Lovanke. Kot je poročal župan, so potrebne pogodbe z mejarski ugodno zaključili, tako da bodo lahko o sklepu občinskega sveta lahko že v letošnji sezoni začeli z izgradnjo lovanške ceste. Občinski svet se je tako pridružil iniciativi Enotne liste, ki je že v volilnem programu zahtevala izgradnjo; vedno jo je zagovarjal v občinskem svetu odbornik EL Tine Wastl. Končno je občinski svet sklepal tudi o celotni regulaciji odtoka od Goselskega jezera k Dravi. Na isti seji so obravnavali tudi vrsto personalnih odločitev.

Novi prometni predpisi v Jugoslaviji

Jugoslovanska avtomobilski zveza bo do 10. julija pripravila informacijsko brošuro, ki je namenjena turistom, ki pridejo z avtomobilom v Jugoslavijo. Kot poročajo jugoslovanska tiskovna agencija Tanjug, veljajo v Jugoslaviji od 1. maja novi prometni predpisi. Po veljavnih zakonih je omejena hitrost, novi so predpisi o obveznem pripasanju, omejili so tudi prehitavanje. Brzina je omejena na avtocestah na 120 km/h, v krajevnem območju na 60 km/h, na medkrajevnih cestah na 100 km/h, na ostalih pa na 90 km/h. Alkoholna meja ne sme presegati 0,5 promilov (Pri nas 0,8 promilov). Tanjug tudi poroča, da lahko prekrške kaznujejo na licu mesta, pri manjših prekrških so predvidene kazni od 100 do 500 dinarjev, pri večjih prekrških od 500 do 400.000 dinarjev. Vozniki naj torej že pri mejnih prehodih, na katerih bodo od 10. julija delili brošure z novimi predpisi, pregledajo nove cestne predpise.

Bogata bera kmetijske strokovne šole kor. Slovencev

„No, t'k je bov'lepú, da bi čvavek kor gvadu“, tako je obiskovalec iz pliberške okolice kratko povzel svoje občutke, ko je po končanem kulturnem programu v nedeljo popoldan zapuščal gospodinsko šolo v Šentrupertu. V soboto in nedeljo so sestre in gojenke šentrupeške strokovne kmetijsko-gospodinske šole vabile na vsakoletno zaključno prireditev v prostorih šole.

Zaključno prireditev so v Šentrupertu res vzorno pripravili. V prostorih šole so bile razstavljene stvari za vsak okus. V pritličju so gojenke in sestre razstavljale kuharske umetnine in kdor je hotel, jih je lahko nesel domov, da jih tudi domači pokusijo. Nekateri so dolgo stali in čakali, da so mogli priti v šolo in si vse ogledati. Tu so bili ježi, torte in — naj mi nihče ne zameri, če ne vem imena vseh dobrin, saj nisem obiskoval te šole. Skoraj ni bilo obiskovalca, ki ne bi vsaj pokusil razstavljene dobrine.

V prvem nadstropju, kjer se sicer kadijo gojenkam možgani, pa so bili razstavljeni šivalni in ročnodelski eksponati. Kompletna posteljnine, obleke, igrače, pletenine in vezenine ter slike in živali, vse to je dovolj pričalo o uspešnem delu in pametni zaposlitvi med prostim časom.

Gojenke, ki so tu razstavljale svoja dela, so prav rade razložil-

vedati. Neka sestra pa je dejala, da bi jih ne mogli prešteti, ker so ljudje kar prišli in odhajali.

Prišli so od blizu in daleč, celo iz Tolmina je prišlo nad dve-

Ročna dela navdušujejo

sto obiskovalcev, ki so dejali, da tako okusno in prijetno pripravljene razstave še niso videli.

Prišle pa so ogledat razstave tudi bivše gojenke te šole. To je vsekakor dokaz, da vez med šolo in njenimi gojenkami ostane in ostaja živa tudi še po končani izobrazbi.

V dvorani šole je potekal kulturni program. Šolski zbor pod vodstvom sestre Dominike Roblek je s pesmijo pozdravil navzoče. Nato sta dve gojenki v slovenščini in nemščini izrekli dobrodošlico navzočim ter jim zaželeli obilo prijetnosti.

Slavnostni govornik Valentin Gotthardt, župnik v Galiciji, je na začetku dejal, da se danes mladina prebujata in išče nov način življenja. To prebujanje je dostikrat zelo burno in silno, kot so prikazali zadnji tedni, ko

šo, ki je bila dolgo prazna in so jo nekateri hoteli podreti. Ta hiša je sedaj hiša srečanja, domačnosti.

Kot tako hišo srečanja in domačnosti je omenil šentrupeški „kloster“, kot imenuje ljudstvo gospodinsko šolo.

Nadalje je govornik dejal: „V pogledu nazaj odkrivamo (za)upanje v bodočnost. Taka razstava kakor tudi kulturna prireditev sta pogled nazaj. Deset mesecev v Strokovni kmetijski gospodinski šoli zavoda šolskih sester v Šentrupertu je pred nami razstavljenih. Kdor

Zapel je zbor šentrupeških deklet

ko utruji, da v gozdu zaspi in v sanjah vidi grad, življenje na gradu. Sanje pripoveduje materi in obe zelo razmišljata o tem, zakaj so nekateri bogati, drugi pa revni.

Njune pogovore čuje kraljica in ju povabi na grad. Tam živita kot v zlati kletki — kajti v neko skledo ne smeta pogledati. Žaliko žene, ki vse to opazujejo, pa prerokujejo, da bo ta sreča kmalu minula in da bosta obe ženi kmalu spet v gozdu nabirali dračje. Tako se tudi zgodi. Ko sta spet v gozdu, spoznata, da v gradu nista bili srečni, da je paradiz tam, kjer je sreča.

Igra je bila zaigrana sveže in veselo. Nekateri gledalci so se od smeha kar za trebuh držali, ker bi sicer šli brez njega domov.

Med zadnjo prireditvijo in tudi po njej so še zmeraj hodili obiskovalci ogledovat razstavo.

Šentrupeška razstava je bila primer, kako sta šola in zavod slovenskih šolskih sester zasidrani med ljudstvom. Saj je bilo letos še več obiskovalcev in ogledovalcev kot prejšnja leta, čeprav si marsikateri že prej ni mogel predstavljati, da bi moglo priti še več ljudi.

Če pomislimo, da je teden poprej bila razstava v Šentpetru pri Šentjakobu in prav tako dobro obiskana, moramo slovenskim šolskim sestram samo čestitati k njihovem delu in jim želeči še mnogo uspešnih razstav — pogledov na rezultate šolskega dela.

Marija Perné pred svojimi izdelki ročnega dela

Razstavo so si ogledali tudi vidni zastopniki političnega in kulturnega ter cerkvenega življenja. Podžupan velikovške občine je že v soboto obiskal razstavo. V nedeljo pa so sestre pozdravile predsednike NSKS-a dr. Matevža Grilca, predsednika Zveze slovenskih izseljencev, Jožeta Partla, predsednika Krščanske kulturne zveze, Lovra Kasla, duhovščino in delegacije drugih šol in redov.

Vsem tistim, ki letos niso imeli časa ali možnosti, da si ogledajo razstavo, kličemo: Srečno drugo leto na razstavi v Šentrupertu. Vredna je našega obiska.

Slavnostni govornik: župnik V. Gotthardt

le obiskovalcem, kako se to in drugo naredi, koliko časa so vložile v izdelavo. Tudi v teh

Tudi bivša gojenka Lenčka Kupper pomaga pri prodaji

vedal pa je tudi, da vse, kar so učence šole v teh desetih mesecih delale, „niso delale za včeraj ali danes, marveč za bodočnost, za jutri. Iz upanja v bodočnost so črpale moč, da so pri delu vztrajale in ga končno tudi končale.“

Govornik je dejal, da je ključ tega dela vzgojno načelo, ki je preprosta beseda „sestra“. Sestra, to je sodelavka, sopotnica, partnerica.

Govoru je sledil španski pleserenada. Prav vžgala je ta točka.

V igri „Zgubljeni paradiz“ je bilo nakazano, kako hitro lahko človeka zapusti navidezna sreča, da pa je mogoče najti srečo v majhnem.

Vsebinska: revna kmetica in njena hči nabirata dračje in se tako preživljata. Hčer to delo ta-

Plesni vložki na slavnostni prireditvi

prostorih je bil tak vrvež, da skoraj ni bilo mogoče priti do izstavljenih oblek, igrač in drugega. Koliko ljudi si je razstavo res ogledalo, nihče ni mogel po-

je mladina v velemestih, kot v Berlinu in Zürichu močno in nedvoumno opozorila na težave, ki jo tarejo. Povedal je, da so mladinci iz Berlina popravili hi-

Med gosti: predsednik KKZ Lovro Kaselj in ek. svét. Mirko Kumer

GOST v NAŠEM TEDNIKU

Tonči Dolinšek:

Življenje narodu . . .

Bralcem Našega tednika ga ni treba predstavljati, ker ga pozna- jo bolj kot predsednika domačega društva. 30 let namreč že redno obiskuje naročnike našega lista, pridobiva nove naročnike in se poslavlja od bivših. Rodil se je l. 1925 v Beli pri Železni Kapli. Tonči Dolinšek, pd. Kežarjev Toni, je obiskoval osnovno šolo v Beli in preživel tudi vojni in povojni čas doma: „Včasih smo bili bolj v skrbeh kot kjerkoli drugje. Ponoči smo imeli v hiši partizane, po- dnevi pa nemško policijo,“ opisuje Dolinšek svojo mladost v voj- nem času.

NT: Kako si prišel do pobira- nja naročnine za NT?

Dolinšek: Po vojni sem bil star 20 let in sem v igri pasel doma ovce, poleti pa krave. Druga dela ni bilo. V Lobniku je živel zaupnik Narodnega sve- ta Miha Schwegl; prosil me je, da bi nabiral naročnino za NT v našem kraju okoli Železne Kap- le, ker sem že l. 1946 začel raz- našati Nedeljo in Družino in dom.

NT: Si to delal glavno poklic- no?

Dolinšek: Ne, najprej sem to opravljaval iz samega veselja, po- tem l. 1951 pa sem postal sode- lavec Našega tednika za celo dvojezično območje. Nedeljo in Družino in dom sem do leta 1970 tudi še kar tako raznašal.

NT: Se še spominjaš takrat- nih sodelavcev Našega tedni- ka?

Dolinšek: Urednik je bil tedaj inž. Lambert Muri, v pisarni pa so delali dr. Janko Tischler, Ma- rica Rojšek (ki sta se potem poročila) in Greti Tischler. Mla- dinski stran pa je upravljaval te- daj Albert Sadjak, zdaj župan v Globasnici.

NT: Kako se je odvijalo Tvoje delo v teku časa?

Dolinšek: Najprej sem se vo- zil s kolesom, potem z mope- dom ter BMWseto, zdaj pa imam že nekaj časa avto. Z na- ročnino vred sem zbiral tudi podpore za Krščansko kulturno zvezo, ki je bila dolga leta iz- ključno navezana na podpore dobrotnikov. NT je tedaj stal 36.— šilingov letno, ki so jih več- činoma plačevali v dveh ali štiri-

rih obrokih. Tako sem se zelo dobro počutil, ko sem prinesel v Celovec kak tisočak. Hudi časi so bili tedaj in sem moral obis- kati veliko število hiš, da sem toliko nabral. Veliko je bilo tudi veselje v Celovcu, ko sem prišel z darovi in naročnino. Posebno rad se spominjam Alberta Sad- jaka, ki se je — kot ostali tudi — zelo trudil.

NT: Kako pa se spreminja število naročnikov?

Dolinšek: Ko sem začel kasi- rati, sem tudi pridobil nove naročnike. To zdaj tudi skušam in upam, da bom dobil vedno več novih naročnikov kot jih od-

pade. Naš tednik bralci cenijo predvsem po domačih novicah, ostalo, pravijo, itak berejo v dnevnikih.

NT: Malo nenavadno je to, da predstavljamo v našem listu moža njegove lastne ure, ki mu je ostal zvest spremljevalec vse do današnjega dne. Želim Ti še mnogo zdravih in zadovoljnih let. Hvala za pogovor!

FK

Obirski ženski oktet poje s sopevci v deželi . . .

Pevski pozdravi izpod Obirja

V zadnjih treh tednih je nastopal Obirski ženski oktet (OŽO) dvakrat skupaj z nemškimi pevskimi prijatelji sodeželani. Zadnji majniški teden prirejajo v samostanski cerkvi v Millstattu zborovske nastope v okviru „Glasbene pomladi“ kot dopolnilo k „Internationale Orgelmusikwochen Stiftskirche Millstatt“ kakor pozneje septembra meseca „Glasbeno je- sen“. Ta mednarodni glasbeni festival se že leta močno uveljavlja na ko- roškem in avstrijskem glasbenem prizorišču. Duša te kulturne dejavnosti je univ. prof. dr. Franz Nikolasch. Reprezentativni programski katalog na 160 straneh napoveduje nastope kvalitetnih mednarodnih vokalnih, in- strumentalnih, komornih, solističnih in mojstrskih skupin in posameznih umetnikov glasbenikov. Na 10. strani najdemo program: Mariensingen, 24. maja, ob 11. uri. Med sodelujočimi: dvojni kvartet iz krčiške doline, mešani pevski zbor Döbriach, moški dvojni kvartet iz Matrei-a, deklški tercet iz Gmünda (Sovodnja), Obirski ženski oktet, ansambel flvtistov glasbene šole iz Spittala, solista na orglah Hermanna Zeysa in napove- dovalko Brigitto Nagelschmied, programsko oblikovanje dr. Günther An- tesberger.

Glasbena paleta, skrbno izbrana od strokovnjaka ORF, je posredo- vala očarljiv učinek vokalnega poustvarjanja izurjenih pevcev tako v sestavu terceta preko okteta, mešanega in moškega, do masov- nega mešanega zbora. Starodavna samostanska cerkev pa nudi izbor- no akustiko tudi za precizne nian- se prav tako različnih ansamblov glede sestave.

Nastop OŽO je bil odprto sprejet in je po koncertu žel z raznih strani priznanje. Za pevke in umet. vodjo je bilo obogatevajoče občut- je, spoznati med poslušalci in na- stopajočimi, kakšno srčno toplino in duhovno moč izžareva sloven- ska pesem tudi na človeka, ki na- še materinščine ni več. Prav ob takim doživetju se pokaže, da na- ša slovenska govornica nikdar ni in ne more biti „tolerirano početje ne- kih manjšincev, ki drugače govore bindišarščino in se v javnosti naj- poslužujejo samo nemškega jezi- ka“. Ne! Prav ob srečanju s takimi kvalitetnimi nemškimi pevci se po- kaže, da sprejmejo našo besedo in pesem s svojim kulturnim dostoj- nstvom in visokim človečanskim spoštovanjem do soseda, do so- kulturnika!

Nekaj posebnega pa se zna izci- miti za ideje, ki so jo sprožili kul- turni dejavniki občine Podklošter in 13. junija priredili „1. Dreiländer- ecksingen“. Že geslo na programu je omembe vredno, saj pišejo kar v treh jezikih: „Wort, Musik und Tanz aus Friaul, Slowenien und Kärnten — Parola, musica e ballo di Friule, Sloveno e Carintia — Govorica

pesmi in ples iz Furlanije, Sloveni- je in Koroške“. Nastopajoči: Sing- gemeinschaft Dreiländereck, Quin- tette MGV Almrausch, Vos die Ospedalet, Gorenjski kvintet in Obirski ženski oktet.

Nastopajoči so pokazali res mednarodno stičišče, kjer so se dobili; tako so italijanski gostje peli šest pesmi, menjaje v furlan- ščini in italijanščini, domači pod- kloštrski mešani zbor pa je vzel v svoj nemški spored tudi „Oj ti pre- burna ženska stvar“.

Zlasti je za zavestnega pevca, ki si stalno prizadeva, da se sam kot poedinec in kot član vokalne sku- pine sproti izboljšuje, vsakršno pevsko srečanje bogatitev. To mora biti! Pa predvsem: Pevec mora oplemeniti sebe z vsako pesmijo, da bo oplemenitil sočloveka. In — kaj je še teže, a ob enem lepše: kakor delati, delati, kulturno delati, umetniško delati za porast sočlo- veka — in za slovenskega koroške- ga pevca: za rojaka! — ?

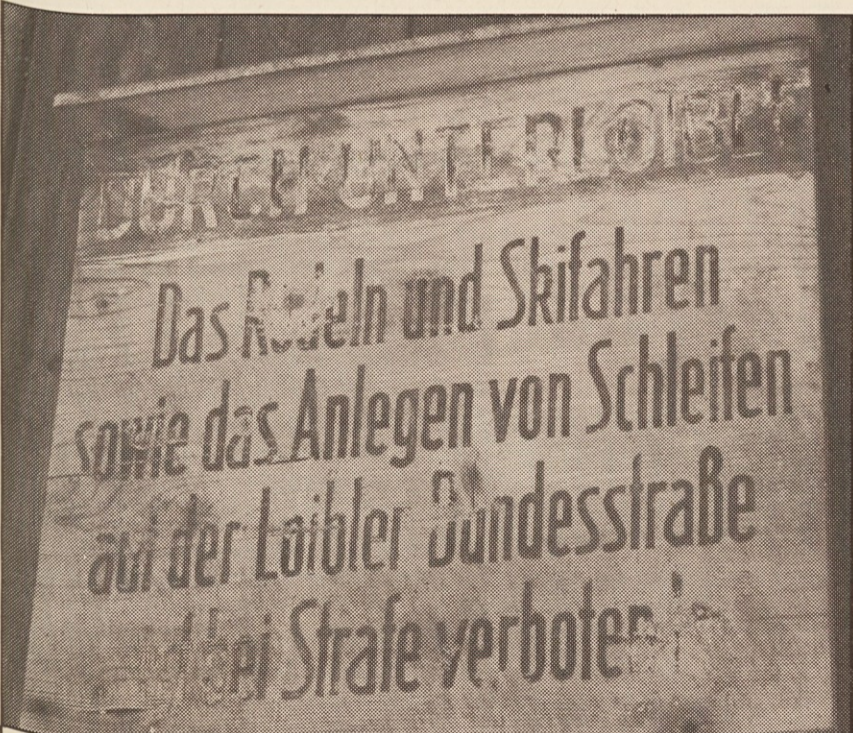
Še nekaj podadtkov o Obirskem ženskem oktetu

Lansko leto 1980 je imel OŽO kar 37 nastopov, tako nekaj va- žnejših: na občnem zboru avstrijsko-jugosl. društva v Ce- lovcu; na Dunaju v jugosl. klu- bu; na RTV v okviru oddaje „Spoznavaj svet in domovino“ v Stari Gorici skupaj z oktetom bratov Pirnat, oktetom Jelovica idr.; v Štandreu pri Gorici v Kotljah; na Prevaljah; v Pliber- ku; v avli slovenici; v Šentilju; v Dupljah pri Trziču; v Beljaku; v Dolenjskih Toplicah skupno s še 35-imi oktetu; v Šentjakobu v Rožu z napovedovalcem film- skim igralcem Borisom Kraljem; na Radišah; v Radovljici; v Lo- gatcu skupaj z Ljubljanskim ok- tetom i. dr.; v senioreklubu v Železni Kapli; na Kernjakovi

proslavi v Celovcu dec. 80; v Ljubljani-Bežigrad; v Šentjakobu pri Ljubljani . . . itd.

Posebnost pa je bilo snema- nje prvega TV-filma v ljubljanski TV-hiši lani junija in snemanje drugega TV-filma na Šenkovi domačiji na Jezerskem lani sept. v režiji znane Majne Sev- nik in organizaciji Marjana Sta- reta. Oba filma so že večkrat oddajali na ljubljanski televiziji.

Obirski ženski oktet pride v svojem šestletnem obstoju do- slej še vedno na poprečje štiri- najst dnevnih nastopov, četudi je bilo letos doslej le enajst na- stopov, ker ni mogel sprejeti nad deset vabil v teh zadnjih mesecih zaradi terminskih te- žav.

Slika iz popotne torbe

Cesta na Ljubelj je doživela v zadnjih desetletjih več prenovitev, na neki uti tik za vasjo Podgora pa je ostal ohranjen napis, ki pre- poveduje sankanje, smučanje in „žlefanje“ na cesti. Medtem ko se je sankanje in smučanje preselilo v druge kraje, se žlefanja danes skoraj ne spominjamo več. Samo v pripovedovanih starejših fur- manov se žlefanje po ljubeljski cesti še omenja.

MI ZA VAS

PIŠE MIHA ZABLATNIK

KLUB SLOVENSkih OBCINSKIH ODBORNIKOV Koroška ENOTNA LISTA

Smo Slovenci dosledni?

Po informacijah, ki jih imam, in tudi na podlagi lastnih izku- šenj lahko trdim, da je mogoče dobiti od občin, okrajnega gla- varstva in raznih deželnih ura-

dov uradne dopise v sloven- skem jeziku. Povsod imajo tudi slovenske obrazce. Slovenci sa- mi se te možnosti le malo po- služujemo. Zato Vas pozivam,

(odreži)

Naročilnica dvojezičnega hišnega napisa:

ime: hišna št.:

vas: (slovensko) (nemško)

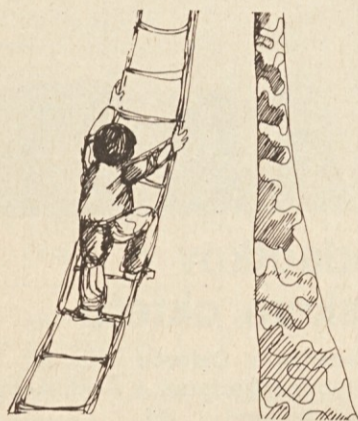
poštna št.: pošta:

. dne 1981 (podpis)

da čimprej sporočite občini, da želite nadaljnje dopise v svojem materinskem jeziku in v bodoče vlagajte vse pismene želje, prošnje itd. tudi v slovenskem jeziku. Isto velja za okrajno glavarstvo, finančni urad itd. V primeru, da se vam dostavi nemški dopis, ga vrnite z zahte- vo po slovenskem dopisu. Dobi- li boste slovenski dopis brez problemov.

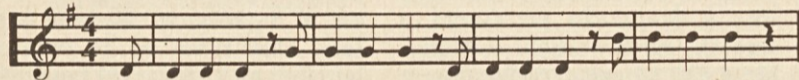
Pozivljam Vas tudi zaradi te- ga, ker ne zadošča, da naši po- litični zastopniki vedno spet zahtevajo uveljavitev slovenšči- ne in tudi marsikaj dosežejo, če potem mi sami teh uspehov ne izkoristimo. Pravico si je treba tudi vzeti!

Veliko slovenskih hiš je še po Koroškem, kjer še nimajo dvoje- zičnega hišnega napisa. V zad- njih mesecih so naročila za ta- ke napise prenehala. Ker je to samopomoč pri uveljavljanju naših pravic, pozivam vse bral- ce, ki dvojezičnega napisa še nimate, da ga naročite preko naročilnice v tem NT. (Dvojezi- čni napis stane incl. davkov šil. 170.—, podpora je z naše strani možna).

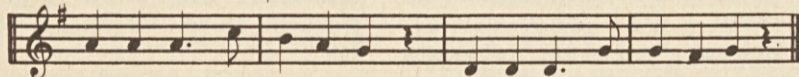

Slovenski informacijski center (SIC) je pred kratkim predstavil dve zbirki otroških pesmi. Danes predstavljamo zbirko Lenčke Kupper, ki jo je ilustrirala Andreja Zikulnig. Cena zbirke znaša šil. 35.—.

„FIKI“ KAPELŠKI

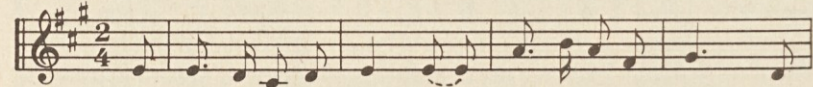
1. Buh, buh, buh, en vlak pe-lja. Buh, buh, buh, po-glej-te ga!
2. Pri vsa-ki kaj - ži usta-vi se, za-tu-li: „Uh, po-glej-te me!“
3. Danš je v ka-pli žeg-nan-je, vo-zi-ti mo-ra ro-mar-je.

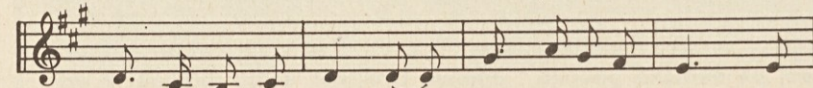
1. Nič se nje-mu ne mu-di. To je „Fi - ki“ ka-pel-ški.
2. V vsa-kem vo - zu pet lju-di. To že zmo-rem brez skr-bi!
3. Kpr - vi ma - ši že zvo-ni, da-nes se mu pač mu-di.

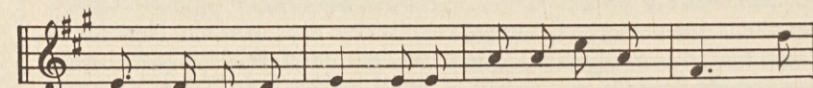
NIKOLI SLABE VOLJE

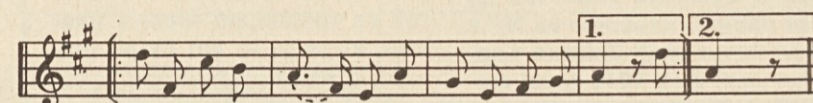
1. Ni - ko - li sla - be vo - lje, ve - dno na - sme - jan
2. Be - ža - le bo - do sen - ce, tvoj vrisk jih bo pre - gnal, pri -

1. ho - di skoz' živ - lje - nje, la - žji bo tvoj stan! Če
2. je - tno bo vse de - lo, ko - raj - žen boš po - stal! Se

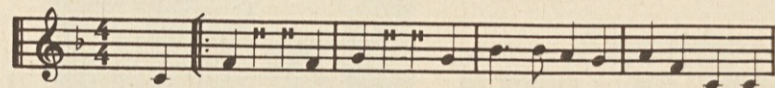

1. sme - ješ se in po - ješ, za - ču - den vi - del boš, da
2. ško - da ti bo zde - lo, da ve - del ni - si prej, ni -

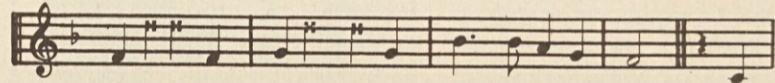

1. ni ta - ko vse tr - nje - vo in svet je pol - no rož, da rož.
2. ko - li ni pre - po - zno so - se - du to po - vej! Ni vej!

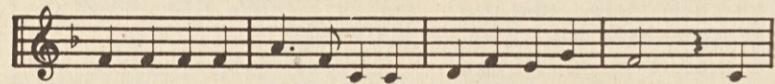
ENKRAT JE BIL EN ŠKRAT

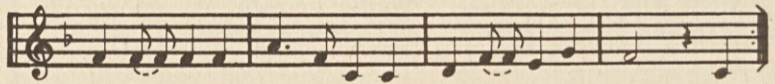
- 1.-3. En - krat, en - krat, en - krat je bil en maj - hen škra - ten -

- krat, en - krat, en - krat je bil en škra - ten. 1. 1 -
2. Po -
3. Tr

1. mel je dol - go bra - di - co, vsa si - va je bi - la. Na
2. ma - gal rad je vsem lju - dem, ki do - bri so bi - li. Hu -
3. pra - viš, da ga ni bi - lo, do - ka - zov da še ni. V

1. hrb - tu je no - sil kroš - nji - co, vnjej pol - no je bilo zla - ta.
2. do - bne - že pre - zi - ral je, za nje ni i - mel o - či. 1.-3. En -
3. prav - lji - ci tej ži - vel bo, za - to za - poj - mo vsi:

Valentin Polanšek

Križ s križi

119.

VA-1 in še nekateri odstranijo s kap Hitlerjevega orla. Pa pride povelje: Takoj k oberstfeldmajstru!

Javi se v bojni opremi s šlemom na glavi. Medtem je previdni Celjan pritrtil kovinasto kokardo na kapo. Tudi s to se mora javiti pred berlinsko nevarnostjo. Pretkana študentovska laž ukani komandanta. Degradiran. Drugega ničesar ne. Z italijanske fronte umikajoče se kolone prek Katschberga. Zaporne straže naj bi jih zadrževale. Vojaška policija in RAD naj bi zadrževala frontne leve? Reipp s svojo stražarsko enoto in z mitraljezem vred zgine. Dva dobijo dan navrh v Tamswegu. Premi sod! Kri poledeneva. Tudi od pasjega vremena. Dezerterstvo vseeno na dnevnem redu.

Na apelu za 8. maj prebere neznan feldmajster:

„Na čelu junaških branilcev prestolnice rajha je padel firer“ ...

To je bilo pred štirinajstimi dnevi!

Zdaj se je dijak zdramil v sončno jutro v kotu na pol bombardiranega kolodvorskega hotela v Celovcu. Vojaška patrolja ga je zbudila. Eden je nosil nemško uniformo brez emblemov z redeče-belordečim trakom na rokavu, drugi je bil partizan. Sredi Celovca in slovenska domača beseda! Prebujeni je brez legitimacij. Pove svojo štirinajstdnevno epopejo. Beseda ima veljavo. Napotita ga v bližino Rdečega križa. Konzervo dobi. In jo skoraj na mestu požre.

S partizansko napotnico zdaj domov.

Peš.

Po vseh štirih bi lezel domov.

Domov.

Vojne je konec! Konec?

More kaj takega biti resnica?

Še dvakrat prespi, enkrat pri prijaznih ljudeh tik ob tinjsko-kamenski postaji, drugič za Starjevasjo. Svet je iz sonca in pomladi. Svet je iz slovenskih sededi. Svet je iz samih neverjetnosti!

Ušiv in v tujih uniformskih capah se vrne domov. Navdaja pa ga veleobčutje, ki je opremljeno z veličastjem, da živi, da je vse to res: Svoboda in pomlad! Doma v Prisoju so vsi živi in zdravi.

Previdno ga seznanjajo, da je bratranec Jozef padel pod Uršljo goro, bratranec Franči za Črno, bratranec Korej končal v kacetu Mauthausen, da so bratca Stanka in sestro Adelico ubili pri Peršmanu, da je bratranka Marija umrla v kacetu Ravensbrück, da, da, da je očeta uničil kacet Dachau ...

S pradedom Florijanom, staro teto Angelo in starim stricem Johanom jih je 9 iz ožjega sorodstva!

In koliko sosedov, dobrotnikov, rojakov samo iz materine doline Sosednja: Voglarjeva Mici, Prišev Jozi, Gregorjev gospodar, Lenartova Miklavž in Katrc, Poldetova hči, Ulajevi fantje, Stazin Polde, Moževa, pa drugi ...

In iz očetove doline: Peršmanova družina, Tevžijev oče, Malkina mati, Benetova Mic, Zoranova sinova, Brezev gospodar, Vojdovi sestre, Prevrjevi, Mikejevi, pa drugi ...

In koliko po ostali okolici trga!

Pa v trgu samem!

Kot partizani. Prostovoljni.

Kot vojaki. Pretežno prisiljeni.

Doma je ležalo tudi dvojce Charlottinih pisem, ki jih je naslovila tu sem, ker zadnjih sedem tednov abajcdinstlarji niso dobivali več pošte. Dekle je pisalo, da je pomlad še lepše donela ...

Končala je: Kot čakam na svobodo, tako hrepenim po snidenju!

(Konec)

ŠPORT

Moštvo Slovenskega atletskega kluba — zadnja vrsta od leve na desno: sekcijski vodja Blaž Kordež, Gusti Zablatnik, Lovrenc Kreutz, Darko Ahlin, Janez Drnovšek, Janko Woschitz, Manfred Luschnig, Nuži Lampichler, trener Dragan Rogič.

Spredaj: Jurij Perč, Jože Fera, Martin Hobel, Marjan Babšek, Marjan Velik, Justin Polanšek.

Visoka zmaga nad prvakom v Borovljah:

SAK 3. v končnem obračunu

Odlična serija zmag se je za Slovenski atletske klub nadaljevala tudi minulo soboto v Borovljah. S tem so slovenski nogometaši iz 7 tekem odnesli 13 (!) točk in si zagotovili tretje mesto na lestvici. Kot smo pisali že v zadnji številki, je bil SAK v pomladanski sezoni v odličnem razpoloženju. Moštvo se je stopnjevalo iz tekme v tekmo.

Marsikateri si je pred sobotno tekmo mislil, da bo moštvo iz Borovelj za SAK „kamen spotike“. Zbralo se je mnogo navijačev slovenskega moštva, ki so svojo enajsterico podprli tudi v zadnji tekmi. Že v začetnih fazah igre se je pokazalo, da bo SAK premagal tudi zadnjega nasprotnika. Lampichler je odlično vodil obrambo, Luschnig in Polanšek pa sta skrbela za „plavanje“ boroveljske obrambe. Vedno spet so se nudile odlične možnosti za zadetek, toda sprva je nasprotniku še uspelo braniti svoja vrata. Tistih nekaj možnosti pa, ki so jih imeli boroveljski napadalci, pa je uničil odlični vratar SAK-a, Darko Ahlin. Pol ure se je nasprotnik z vsemi močmi branil zadetka, potem pa je „zagrmelo“ prvič: Po lepi podaji G. Zablatnika, je

Polanšek premišljeno izigral nasprotnikovega vratarja ter zatrese nasprotnikovo mrežo. Po tem zadetku pa je SAK še bolj napel strune. Sledile so krasne akcije, le v zaključku so imeli napadalci nekoliko smole. Borovljani so prvih 45 minut preostali brez nadaljnega zadetka.

Druga polovica tekme se je začela z močno fazo nasprotnega moštva. Toda po petnajstih minutah so boroveljčani izpihili... Spet je prevzel „krmilo“ Slovenski atletske klub. Slovensko moštvo je kazalo nogomet, kot iz slikanice. Tak je bil tudi prosti strel, ki ga je izvedel Marjan Velik. Iz dvajsetih metrov je zavrtel žogo v zgornji desni kot in rezultat povišal na 2:0. Vesele med igralci in navijači je bilo veliko. Toda s tem rezultatom se Slovenski atletske klub še ni zadovoljil. Trojica Hobel, Polanšek in Luschnig je še naprej ogrožala nasprotnikova vrata. Obramba je odlično uničevala akcije nasprotnika. Kratko rečeno, vse pozicije so bile odlično zasedene. Petnajst minut pred koncem se je trener Rogič odločil za taktično izmenjavo. V igro sta stopila Kreutz in Perč. Navijači so se z bučnim aplavzom

zahvalili Polanšku in Luschnigu, ki sta zapustila igrišče.

Slika igre pa je ostala slej ko prej nespremenjena. Par minut za tem, ko je vstopil v igro, je Kreutz po lepi akciji podal Hoblu, ta pa je možnost izrabil hladnokrvno in za zaključek sezone povišal rezultat na 3:0. S tem rezultatom se je SAK poslovil od Boroveljčanov, ki pora-

za verjetno niso pričakovali. Nasprotnika pa je treba pohvaliti, saj ni bilo nikakršnih izgredov ali nešportnega zadržanja. Po tekmi so boroveljčani slavili podvig v koroško ligo. Lepo gesto je pokazal prvak vzhodne podlige. Funkcionar je po tekmi prinesel enajsterici Slovenskega atletskega kluba penečega vina ter moštvo čestital k zmagi.

Prvak 2. razreda E — moštvo iz Bilčovsa

Po zelo napetem prvenstvu 2. razreda E si je enajsterica Bilčovsa zagotovila 1. mesto na lestvici in bo naslednje leto igrala v višjem razredu.

Na sliki zadnja vrsta od leve na desno: trener Kopewig, Kanduth, Maierhofer, Haslauer, Quantschnig, Partl, Gasser, Stangl — spredaj: Krušič, Weber, Glantschnig, Pečar, Ogris, Schöffmann.

ASKÖ Šmihel v podligi

Verjetno si tega nihče ni mislil, saj je moštvo iz Šentandra dolgo časa zasedalo 1. mesto na lestvici 1. razreda skupine D. V zadnji tekmi sezone pa je enajsterica tekmo proti Borovljanom izgubila 1:0, Šmihelčani pa so zmagali proti Mariji Rojach 4:1 — vrata v podligo so odprta!

Na sliki od leve na desno (zadnja vrsta): Bivši sekcijski vodja Wodiunik, Martič, D. Ramusch, G. Ramusch, V. Britzmann, Andrej, Motschnig, Naveršnik, Vrhnjak; sponzor Kirilowitsch, predsednik Ramusch; spredaj: A. Britzmann, Hober, Lamprecht, St. Blažej, Kadisch, Mijatović. Na sliki manjkajo: Krištof, Lopinsky in G. Blažej.

Moštvo SAK pod 23 — zadnja vrsta od leve na desno: sekcijski vodja Blaž Kordež, Maks Zdouc, Silvo Kumer, Janez Pandel, Pavle Zablatnik, Albin Waldhauser, Helmut Grilc.

Spredaj: Flori Wieser, Sigi Hobel, Janko Malle, Stanko Gregorič, Franc Sadjak.

S kolesom po treh državah

Smučarski tek po treh državah je nas Ločane menda tako omamilo, da smo se tokrat lotili nekaj podobnega in sicer na kolesu. Štirje prekaljeni maratonce smo se torej spustili na Binško nedeljo po asfaltu. Od Pušnika gre vožnja dokaj rasantno proti Bekštanju in prav kmalu pustimo tudi že Brnco za sabo. Pri Ločilu se ob pogledu na Dobrač mimogrede spomnimo žalostne zgodovine te gore, a za daljše brskanje po preteklosti ne ostane dosti časa, bližamo se Podkloštru. Zaradi hitrostne omejitve skozi trg nima posebnih težav, saj naša vozila niso rakete. Klanec — tretja ali četrta prestava in malo znoja pa že si ga premagal. Pri meni malo več znoja, ker imam samo dve prestavi, namreč levo in desno nogo kar nikakor ne nadomesti tehniko. Bližamo se Vratom, rojstnemu kraju mojih staršev, in kmalu nato že meja. Cariniki so obzirni, ne zaustavljajo nas, čeprav naša tura ni najavljena. Kljub temu napravimo kratek postanek, pregledamo kolesa in v naslednjem hipu smo spet v „sedlu“. Mogočni Dolomiti nas pozdravljajo z leve strani, kot se to spodobi za stare znance, toda tokrat smo na cesti, bodo že morali počakati na prihodnjo gorsko turnejo. Na Trbižu ni časa za kak pocen nakup, pot gre naprej proti Fužinam. Klanci niso ravno prijetni, Joško ima poleg vsega še močne bolečine, prav smili se mi. Toda pravi športnik ne kloni z lepa, kvečjemu stisne zobe ali spusti kako krepko od sebe. Končno se najdemo tudi že na naslednji meji. Formalnosti so hitro opravljene in Rateče niso več daleč. Na desnem imamo zdaj Julice in tam tisti kozolec imam še v prijetnem spominu od smučarskega teka po treh državah. Zopet se malo okrepcamo, potrebno je. Korensko sedlo je treba prehoditi, prestm je vzpon, a tudi tega premagamo brez večjih težav. Zadnjič meja in carinik znanec smeje trese glavo. Pot navzdol je problematična, kajti 18% padca na kolesu niso mačje solze. Prispemo srečno v dolino, os zadnjega kolesa se kadi!, ni čudno pri tem zaviranju. Mrzla voda ohladi razgreto kovino in že gre pot proti domu. Še kratek pogled nazaj in vrnili smo se.

F. Č.

Po prvenstvu: kako naprej?

Prvenstvo se je končalo, pred vrati pa je že začetek naslednjega nogometnega prvenstva, ki se bo pričelo 7. avgusta. Nogometaši bodo imeli le malo časa za počitek, kmalu bodo nadaljevali naslednji „lov“ na točke. Nov začetek prvenstva — novi problemi.

Za Slovenski atletske klub pa je ostala situacija zelo resna. Iz zanesljivih virov smo zvedeli, da je klub zaključil letošnjo sezono z vi-

sokim finančnim primanjkljajem. Klub je v ogromnih finančnih škripcih. Dolg presega nad 100.000.— šil.! Zaman so se in se doslej še trudijo prizadevni funkcionarji SAK-a, da bi izprosili podpore pri slovenskih podjetjih. Za bodočnost kluba kaže zelo slabo. Sedaj, ko bi se moral SAK pripraviti na naslednje prvenstvo, ko bi se moral ojačiti in obdržati tiste igralce, ki so igrali doslej, je klub v skorajda neizgledni fi-

nančni stiski. Klubski odborniki so žrtvovali vsako minuto prostega časa, da bi igralcem nudili čim boljše pogoje — brezplačno. Igralci so se trudili za dober uspeh kluba. Vedno so se zavedali, da igrajo v slovenskem klubu ter, da s svojim trudom doprinejo svoj del v prid slovenski narodni skupnosti na Koroškem.

Kako bo šlo naprej, danes še ne ve nobeden.